

Bryssel den 6 juni 2019
(OR. en)

9905/19
ADD 2

**Interinstitutionellt ärende:
2019/0126 (NLE)**

**AVIATION 119
RELEX 580
USA 40**

FÖRSLAG

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	5 juni 2019
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2019) 254 final - ANNEX 2
Ärende:	BILAGA till förslag till rådets beslut om ingående och provisorisk tillämpning, på Europeiska unionens vägnar, av avtalet om tidsbegränsningar för avtal om tillhandahållande av luftfartyg med besättning mellan Amerikas förenta stater, Europeiska unionen, Island och Konungariket Norge

För delegationerna bifogas dokument – COM(2019) 254 final - ANNEX 2.

Bilaga: COM(2019) 254 final - ANNEX 2

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 5.6.2019
COM(2019) 254 final

ANNEX 2

BILAGA

till förslag till rådets beslut

om ingående och provisorisk tillämpning, på Europeiska unionens vägnar, av avtalet om tidsbegränsningar för avtal om tillhandahållande av luftfartyg med besättning mellan Amerikas förenta stater, Europeiska unionen, Island och Konungariket Norge

SAMFÖRSTÅNDSAVTAL

1. Den 8 mars 2019 nådde delegationer för Förenta staterna (nedan kallat *USA*), Europeiska unionen (nedan kallad *EU*), Island och Norge en överenskommelse, *ad referendum*, om texten till ett avtal om tidsbegränsningar för avtal om tillhandahållande av luftfartyg med besättning (nedan kallat *avtalet*, bifogat som bilaga A) vilket de tänker lägga fram för sina respektive myndigheter för godkännande. En lista över delegationernas medlemmar har bifogats som bilaga B.
2. USA:s delegation och EU:s delegation uttryckte ståndpunkten att de förhandlare som utformade luftfartsavtalet mellan Förenta staterna och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, som undertecknades den 25 och 30 april 2007, i dess ändrade lydelse enligt protokollet om ändring av luftfartsavtalet mellan Amerikas förenta stater och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, som undertecknades den 24 juni 2010, (nedan kallat *luftfartsavtalet mellan EU och USA*), avsåg att främja flexibilitet för operativa avtal mellan flygbolag i enlighet med artikel 10.9. USA:s delegation, EU:s delegation, Islands delegation och Norges delegation uttryckte också ståndpunkten att de förhandlare som utformade luftfartsavtalet mellan Amerikas förenta stater, Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, Island och Konungariket Norge (nedan kallat *luftfartsavtalet mellan fyra parter*), som tillämpar villkoren i luftfartsavtalet mellan USA och Europa på Island och Norge, avsåg att främja en motsvarande flexibilitet.
3. USA:s delegation gav uttryck för sin oro att tillämpningen av förordning (EG) nr 1008/2008 hindrar amerikanska flygbolag att utöva sina kommersiella rättigheter enligt luftfartsavtalet mellan USA och EU, inbegripet på det sätt som det tillämpas genom luftfartsavtalet mellan fyra parter, och angav att den genom den gemensamma kommittén sedan 2014 har arbetat för att säkerställa att flygbolag som vill utnyttja de kommersiella in- och uthyrningsmarknaderna i enlighet med artikel 10.9 kan göra detta.

USA:s delegation erinrade om de betydande ansträngningar från amerikanska transportstyrelsens sida avseende att skapa nya marknadsmöjligheter för in- och uthyrning av luftfartyg med besättning som kulminerade i ett meddelande om reviderad vägledning i februari 2008, offentliggjort i Federal Register volym 73, nr 41. USA:s delegation uppgav vidare att dess beslut att inleda förhandlingar, utarbeta avtalet och lägga fram avtalstexten för godkännande inte påverkade dess position angående ovannämnda förordning.

4. Som svar angav EU:s delegation, Islands delegation och Norges delegation att de inte instämde i den amerikanska delegationens oro för tillämpningen av förordning (EG) nr 1008/2008 och att de ansåg att Förenta staternas införande av tidsbegränsningar för genomförandet av in- och uthyrning av luftfartyg med besättning mellan europeiska flygbolag i enlighet med definitionen i artikel 1.1 i avtalet skulle hindra europeiska flygbolag att utöva sina kommersiella rättigheter i enlighet med luftfartsavtalet mellan USA och EU, inbegripet på det sätt som det tillämpas genom luftfartsavtalet mellan fyra parter. Dessa delegationer angav vidare att deras beslut att inleda förhandlingar, utarbeta avtalet och lägga fram avtalstexten för godkännande inte påverkade deras position angående den ovan nämnda förordningen samt USA:s agerande.
5. EU:s delegation, Norges delegation och Islands delegation underströk, särskilt mot bakgrund av den omfattande luftfartsrelationen mellan parterna i avtalet, sin position att detta avtal på intet sätt utgör ett prejudikat för att förhandla fram ett likvärdigt avtal mellan EU, Island eller Norge och något annat land.
6. Som svar på en fråga från den amerikanska delegationen om Islands och Norges tillämpning av förordning (EG) nr 1008/2008 och detta avtal bekräftade Islands delegation och Norges delegation att förordning (EG) nr 1008/2008 tillämpas av Island och Norge genom införlivande av den förordningen i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (nedan kallat *EES-avtalet*). Islands delegation och Norges delegation noterade

dessutom att avtalet kommer att utgöra ett avtal i enlighet med folkrätten och vara bindande för Island och Norge.

7. EU:s delegation noterade att i enlighet med unionsrätten, och särskilt i enlighet med artikel 216.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*), kommer avtalet, som kommer att ingå i unionsrätten, att vara bindande för medlemsstaterna även om de inte är parter i avtalet enligt folkrätten. Därför kommer medlemsstater, på grundval av unionsrätten, att hindras från att agera i strid med avtalet, t.ex. genom att införa tidsbegränsningar för in- och uthyrning av luftfartyg med besättning som bryter mot avtalet.
8. EU:s delegation noterade vidare att EU har exklusiv behörighet, med uteslutande av medlemsstaterna, att ingå avtalet i enlighet med artikel 3.2 i EUF-fördraget.
9. I anslutning till detta noterade EU:s delegation att om en medlemsstat skulle agera i strid med avtalet, t.ex. genom att införa tidsbegränsningar för in- och uthyrning av luftfartyg med besättning vilka bryter mot avtalet och, eftersom avtalet utgör en del av unionsrätten, därmed skulle underlåta att uppfylla en skyldighet enligt unionsrätten, är Europeiska kommissionen den EU-institution som enligt EUF-fördraget är ansvarig för genomförandet av unionsrätten och som har rätt att väcka talan mot medlemsstaten inför Europeiska unionens domstol enligt artikel 258 i EUF-fördraget. Delegationen noterade också att om en medlemsstat skulle agera på ett sätt som strider mot avtalet, skulle EU vara ansvarigt för ett sådant agerande i enlighet med avtalet och skulle vara föremål för de förfaranden som det hänvisas till i artiklarna 3 och 5.
10. I detta sammanhang, och som ett svar på en fråga från USA:s delegation, bekräftade EU:s delegation att Europeiska kommissionen inte har befogenhet enligt unionsrätten, och särskilt inte enligt EES-avtalet, att säkerställa att Island och Norge tillämpar avtalet. Islands eller Norges möjliga överträdelse av avtalet skulle bli föremål för de förfaranden som

hänvisas till i artiklarna 3 och 5. Islands delegation och Norges delegation bekräftade dessa uttalanden.

11. USA:s delegation noterade att avtalet provisoriskt ska tillämpas av Förenta staterna i enlighet med artikel 7.2 däri.
12. Som svar på en fråga från USA:s delegation om provisorisk tillämpning av avtalet och EU:s förmåga att säkerställa sådan tillämpning i medlemsstaterna noterade EU:s delegation att i enlighet med artikel 218.5 i EUF-fördraget ska Europeiska unionens råd, efter ett förslag från Europeiska kommissionen, anta ett beslut om undertecknande av avtalet och, i enlighet med artikel 7.2 däri, dess provisoriska tillämpning, och att ett sådant beslut, i enlighet med artikel 288 i EUF-fördraget, är bindande i sin helhet. EU:s delegation noterade vidare att i enlighet med artikel 216.2 i EUF-fördraget kommer avtalet, inbegripet bestämmelserna om provisorisk tillämpning i artikel 7.2, att vara bindande för medlemsstaterna i enlighet med unionsrätten, och hänvisade till det förfarande som föreskrivs i artikel 258 i EUF-fördraget för att säkerställa att medlemsstaterna uppfyller sina skyldigheter enligt unionsrätten.
13. Som svar på en fråga från USA:s delegation om provisorisk tillämpning av avtalet vad gäller Island och Norge bekräftade den norska delegationen och den isländska delegationen att avtalet provisoriskt kommer att tillämpas från och med den dag det undertecknas i enlighet med artikel 7.2 däri.
14. Som svar på en fråga från EU:s delegation tillhandahöll USA:s delegation uppgifter om det amerikanska systemet för långsiktig licensiering för in- och uthyrning av luftfartyg med besättning. Flygbolag som ansöker om ett sådant tillstånd måste följa de krav som anges i avsnitt 212 av avdelning 14 i Förenta staternas federala författningssamling (14 C.F.R. avsnitt 212). I dessa föreskrifter definieras långsiktig in- och uthyrning av luftfartyg med besättning som in- och uthyrning som antingen a) varar längre än 60 dagar, eller b) är en del av en serie av sådana in- och uthyrningar som tillsammans

blir ett pågående avtal som varar längre än 60 dagar. Den amerikanska delegationen noterade att transportstyrelsen utfärdar operativa tillstånd för tjänster avseende in- och uthyrning av luftfartyg med besättning om alla krav har uppfyllts och den anser att ett tillstånd är av allmänt intresse. Villkoren för allmänt intresse specificeras i 14 CFR 212.11 b och diskuteras i regleringsriktlinjerna som utfärdades den 15 februari 2008 (73 Fed. Reg. 10986). I samband med detta bekräftade USA:s delegation uttalandena om tillämpningen av analysen om allmänt intresse som utförs i punkterna 27, 28, 29 och 31 i samförståndsavtalet från 2007 vilket är bifogat till luftfartsavtalet mellan USA och EU.

15. USA:s delegation noterade att den amerikanska transportstyrelsen, i enlighet med sedan länge etablerad praxis, konsekvent godkänner ansökningar för avtal om in- och uthyrning av luftfartyg med besättning som lämnats in av transportörer från EU, Island och Norge. Alla delegationer gav uttryck åt en förhoppning om att denna praxis ska fortsätta på ett sätt som är förenligt med avtalet och med luftfartsavtalet mellan USA och EU, inbegripet på det sätt som det tillämpas enligt luftfartsavtalet mellan fyra parter.
16. Delegationerna noterade att den gemensamma kommitté som det hänvisas till i artikel 18 i luftfartsavtalet mellan USA och EU har befogenhet att granska tillämpningen av luftfartsavtalet mellan USA och EU, inbegripet på det sätt som det tillämpas genom luftfartsavtalet mellan fyra parter, och att den består av parter i luftfartsavtalet mellan fyra parter, vilka inbegriper icke avtalsslutande parter i det berörda avtalet. Eftersom alla parter i det berörda avtalet är medlemmar i den gemensamma kommittén och eftersom EU:s medlemsstater är bundna av avtalet i enlighet med unionsrätten även om de inte är parter i avtalet, uttryckte delegationerna sina förhoppningar om att eventuella samråd i enlighet med artikel 3 i avtalet eller en granskning i enlighet med artikel 4 skulle genomföras i samband med vanliga eller särskilda möten i den gemensamma kommittén som det hänvisas till i artikel 18.1 i luftfartsavtalet mellan USA och EU. Delegationerna uttryckte sina förhoppningar om att forumets natur skulle hjälpa avtalsparterna att hitta en lösning, om sådana samråd hålls.

17. Delegationerna noterade också att avtalet inte påverkar den gemensamma kommitténs befogenhet att hantera frågor avseende avtal om in- och uthyrning av luftfartyg med besättning i enlighet med artikel 10.9 i luftfartsavtalet mellan USA och EU, inbegripet på det sätt som det tillämpas genom luftfartsavtalet mellan fyra parter.
18. Den amerikanska delegationen och EU-delegationen erkände EU:s språkordning. Med avseende på detta erinrade EU-delegationen om att EU, i enlighet med unionsrätten, måste upprätta avtalet på bulgariska, danska, estniska, finska, franska, grekiska, italienska, kroatiska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska och ungerska. EU-delegationen gav uttryck för sin ståndpunkt om att dessa ytterligare språkversioner borde bestyrkas genom tillämpning av förfarandet som tillhandahålls i det gemensamma uttalandet (bifogat som bilaga C) där alla bestyrkta versioner har samma värde. Islands delegation och Norges delegation gav uttryck för sin ståndpunkt att versionerna på isländska och norska ska bestyrkas på samma vis. USA:s delegation noterade de ståndpunkter som yttrats av EU:s, Norges och Islands delegationer och, fastän den noterade att avtalet inte måste bestyrkas på ytterligare språkversioner, bekräftade den sitt åtagande att arbeta konstruktivt med delegationerna från EU, Island och Norge för att hantera förfrågningar om bestyrkande av ytterligare språkversionen i avtalet genom det förfarande som föreskrivs i det gemensamma uttalandet.

För delegationen från
Amerikas förenta stater:

Terri L. Robl

För delegationen från
Europeiska unionen

Carlos Bermejo Acosta

För delegationen från
Island:

Una Særún Jóhannsdóttir

För delegationen från
Konungariket Norge

Øyvind Thorstein Ek